

A HOLLÓ

105 SZ. ÖCSCS.

HUNYADI MATYAS MUNKAKÖZÖSSÉG

HUNGARIAN SCOUTS ALUMNI ASSOCIATION

Homepage: <http://www.hungarianhistory.com>

Ha nem születtem volna is magyarnak Mert elhagyott, legelhagyottabb
E néphez állanék ezennel én Minden népek között a föld kerekén

58 sz. elektronikus kiadás 2008. április 15

A SZLOVÁK (V)ISZONY

Slota úr bölcsességei

Részletek dr. Michl Ebner EP-képviselő gyűjteményéből, aki a szlovák kormánykoalícióban részt vevő Szlovák Nemzeti Párt vezetőjének idézeteit közölte. Az új szlovák külügyminiszter első magyarországi látogatásán leszögezte: az új kormány semmilyen felelősséget nem vállal Slota magyarellenes kijelentéseiért.

„Ha a Szlovák Nemzeti Párt szélsőséges, akkor a magyarok a radioaktivitás erejével sugározzák magukból a szélsőségességet. Jobban, mint Csernobil. A legjobb megoldás az lenne, ha feltöltenénk az országot betonnal.” (2005. június 10.)

„A magyarok rákos daganat a szlovák nemzet testén, amit késlekedés nélkül el kell távolítanunk.” (2005. április 15.)

„A Magyar koalíció pártjának ténykedésétől még a 200 éve elhantolt szlovák holtak is felébrednek, kiugranak a koporsóból, hogy végre jól arconcsapjanak valakit.” (2005. január 24.)

„A kisebbség terrorizálja a többséget. Mindenütt a világon a terror ellen harcolnak, de itt [Szlovákiában] sokan nem tudják, hogy kik ellen kell harcolni.” (2002. november 18.)

„A szlovákok nagy általánosságban hülyék.” (Jan Slota válasza arra a kérdésre, hogy miért kaphatott a Magyar Koalíció több mint 11 százalékot a 2002-es választáson)

„Tényleg ezt akarjuk? Mi szlovákok? Hogy visszajöjjenek a magyarok és felakasszanak minket a lámpaoszlopokra? Hogy a Miatyánkot tanítsák nekünk magyarul? Nem! Kizárt! A tankjainkba ugrunk, és eltaposuk Budapestet. Harcolni fogunk, a hazánkért, minden egyes négyzetcentiméterért. Semmit sem adunk a Magyar seggfejeknek. Ó és bocsánat! Mi szlovákok rasszisták vagyunk. Ezért azt mondom, testvéreim: még megvannak a fegyvereink, még tudjuk, hogy kell tankot építeni. Köszönjük szépen!” (1999. március 5.)

„Vissza kell hívnunk a csapatainkat Koszovóból, és Szlovákia déli részére kell irányítanunk, hogy megvédjük a szlovákokat a Magyar Koalíció autonóm akcióitól. ... Nem törölhetjük el a hadkötelezettséget. Szükségünk van a tankokra, a tüzérségre, a légvédelmi erőkre, hogy az autonómiai törekvéseket

eltaposhassuk. ... Aki elaludt, azon kénytelen leszek használni a 200 kilós kalapácsomat és az 50 tonnás tankomat, hogy ráébredjen a veszélyre!" (1998 március)

PILISSZENTKERESZT

Ezekre a kinyilatkoztatásokra a Magyar(országi) Külügyminisztériumnak a szeme sem rebbent. Bezzeg a szlovák külügyminisztérium azonnal behívta a magyar ügyvivőt 2008, március 26-án a pilisszentkereszti szlovák ház átköltöztetésével kapcsolatban. Mi több, Meciárék az Európai Parlament elé viszik az ügyet. Bravó! Szlovákok! Így kell védeni a kisebbségek ügyét. A mi külügyeink tanulhatnának tőlük... Addig is:

Slota és Meciár urak tájékoztatására

Több, mint ezeregyszáz éve megérkeztek a Kárpát-medencébe a magyarok. Hét törzsről szól a krónika, de valójában lehetett az akár husz is. A szláv törzsek egy orrhosszal elérték meg minket a térségben. Az itt élő gyér lakosság között voltak szlávok, germánok, rómaiak, főként a rokonaink, az avarok. Az idő folyamán betelepülőkkel és az itt találtakból összeállt a magyar nemzet.

A szlovák történelem is hasonlóan alakult. Ezeregyszáz év alatt, a Kárpátmedencébe betódult cseh, morva, lengyel, szlovén, horvát (tót), szorb, pseudo-huszita, német, ruszin, ukrán nép lassan nemzeté vált, irodalmi nyelvet teremtett magának. Mindez a "rettenetes magyar elnyomás alatt" történt a kormány orra előtt.

Ugyanebben az időben az angolok megfosztották állami létüket, nyelvüket a velszeket, skótokat és az ireket. Olyan sikeresek voltak, hogy a már 1936 óta önálló Írország lakosainak is csak tíz százaléka beszéli tisztességesen saját ősi nyelvét. A skótok és velszek sem jártak jobban. A "Nagy Francia Forradalom" (Szabadság-Testvériség-Egyenlőség) "feltalálta" az addig ismeretlen államformát, a "nemzetállamot". Akkoriban és még sokáig, a gallok kisebbségben voltak Franciaország területén. A németek, korzikaiak, baszkok, oxcitánok, normanok, olaszok, bretonok, stb. a lakosság több, mint felét tették ki. Ez nem zavarta a forradalmi kormányt, sőt "javítani" akartak a helyzeten, akár erőszakkal is.

Betiltották az összes nem-francia nyelvű iskolát, aminek véres következményei lettek. A bretonok fellázadtak az önkényuralom ellen és évekig harcoltak nyelvükért, iskolájukért és egyházukért.

A lázadás leverésére küldött, az ország söpredékéből verbuvált fegyveres rablóbanda, Turreau tábornok vezetésével egész falvak, városok lakóit mészárolta le. Vendee város neve, amelynek a teljes lakosságát kiirtották borzalmas körülmények között, kitörülhetetlen a bretonok emlékezetéből. Ha valaki kíváncsi rá, üsse be Turreau vagy Vendee szavakat a Google keresőbe. Előtte azonban ajánlatos egy idegcsillapító bevétele... Slota úr! Ha ezt mi csináltuk volna önökkel, joga lenne a panaszra és jól megalapozott bocsánatkérési kívánságra. De mi ezt nem tettük Önökkel. Az első világháború előtti néhány évtizedben történtek ugyan számtalan eredménytelen kísérletek a kormány

részéről a lassan öntudatosodó és a pánszlávizmusnak bedőlő vékony szlovák vezetőség elnyomására. Mindez azonban eltörpült Csehszlovákia, majd az önálló Szlovákia vad, tisztel-vassal, törvénytelenül és embertelenül véghezvitt magyarellenes intézkedései mellett. A "magyar elnyomás" mithosza Trianon óta állandó fejlődésben van. Ma már az a hír járja, hogy minden magyar tanító felpofozott minden magyarul nem tudó nebulót. A Matica és az ultrajobb pártok ideológusai minden magyarellenes intézkedést az "ezeréves szenvedés" dajkameséjével magyaráznak és indokolnak.

Az unos-untalan hangoztatott vádak: a Rózsahegy melletti csendőrsortüz, a három kis szlovák gimnázium betiltása, a szlovák kettőskeresztes címer "elrablása" mára nemcsak a szlovákok, hanem nyugat agyába is beleégetődött.

De álljon itt egy igen autentikus szlovák vezető (akinek az alanti szavait legszivesebben letagadnák), Hlinka pater néhány mondata (Párizs, 1920), a magyar-szlovák-cseh viszonyról: "But in three months, indeed, after only three weeks, the veil was lifted. In this short time we have suffered more from the high-handed Czechs than we did from the Magyars in a thousand years. Now we know: Extra Hungariam non est vita (outside of Hungary there is no life for us). Remember these words, time will prove their truth. Benes is an ambitiozus knave." ("SUITORS AND SUPPLIANTS" by Stephen BONSAI, amerikai diplomata)

Ami magyarul így hangzik: "De három hónap alatt, valójában három hét után, a fátyol felemelkedett. Ilyen rövid idő alatt többet szenvedtünk a pökhendi csehektől, mint ezer év alatt a magyaroktól. Most tudjuk, hogy Hungarián kívül nincs élet. Emlékezzen ezekre a szavakra (Bonsal), mert az idő igazolni fogja ezeket. Benes egy törtetőcsaló."

Őnök a napokban avatták szentjeik sorába Hlinka Páttert, de valószínűleg nem tudják, vagy nem akarják tudni, Hlinka végső soron, a magyar Korona alatt akart maradni, néhány északi, teljesen szlovákok által lakott megye teljes autonómiájával.

Ha kíváncsi Hlinka további mondanivalójára, szívesen elküldjük önnek a teljes szöveget.

A magyar-szlovák együttélés történetének szégyenteljes meghamisítása mellett, még más is van a szlovák, magyargyűlöletből élő szélsőségesek rovásán:

1. A magyarok által lakott területek bekebelezése 1918-ban, ami minden nemzetközi - emberi és közösségi jog ellenes. Hol van az a népek önrendelkezési joga, amit maguknak kiköveteltek, de hallani sem akarnak azok másokra való alkalmazásáról?

2. A "Benesi Dekrétumok" még ma is élnek, szerves részét alkotják a szlovák (és cseh) alkotmánynak. A magyarok jogfosztásának az eszköze volt. Ezen túlmenően a magyar egyéni és közösségi javak elkobzásának az alapja. Ezt az Európa szégyenét az önök parlamentje most bebetonozta.

3. A kiegészített lakosságcsere.

4. Kb. negyvenezer magyar embertelen körülmények közötti áttelepítése a Szudéta vidékre.

5 Gyilkosságok, amelyek messze felülmúlják a híres - az egész világon szétkürtölt - csendőrségi áldozatainak számát:

a. Pozsonyligetfalu: 90 fegyvertelen, hazatérő levente lemészárlása

b. Dobsina lakossága egy részének (Kb. 120 személy) lemészárlása a cseh határ másik oldalán

c. Hogyan is történt Pozsony magyar lakossága nagyobbik részének a kitelepítése Pozsonyligetfaluba? Az ottani tábori orvos jelentése szerint az internáló táborban rendkívül nagy volt a gyermekhalandóság a rettenetesen rossz ellátás miatt. Kik voltak abban az internáló táborban?

6. Hány magyar iskolát zártak be 1919-óta? Össze tudják még számolni?

7. Hány hektár földet és más ingatlant raboltak el a magyaroktól?

8. Az évszázadok során számtalan szlovák nemzetiségű püspöke, sőt hercegprímása volt a magyar katolikus egyháznak. Hány magyarszármazású püspöke van ma a szlovákiai magyaroknak? Ha nem tudják, elárulom: Egy sem!

Talán ideje volna szembenézniök a magyar-gyűlöletre épített történelmi mítoszokkal is. Az elfogadott magyar történetírás soha sem ismerte el a hunoktól való származásunk hagyományát. Önök viszont szemrebbenés nélkül igénylik vissza "Svatopluk örökségét". Ennek persze lassan, de biztosan vége fog szakadni a külföldi és becsületes szlovák történészek munkái alapján. Talán jó volna néhány - a Matica említett történészüknél elolvasni, a német Martin Eggers könyvét: "Das Grossmährisches Reich. Realität oder Fiction?".

Aztán ott vannak a Nagy Károly birodalmának kémjelentései és adóívei Aachenben... Vakargathatnák a fülük tövét...

Nekünk, magyaroknak és szlovákoknak ezeréves közös történelmünk van. A mi királyaink az Önök királyai is voltak. A Szentkorona alatt Önöknek ugyanolyan jogok jártak, mint bárkinek a Kárpát medencében. Csak ne próbáljanak mai jogokat követelni a híberi társadalom idejére, mert azok igencsak egyformák voltak egész Európában. Ha mi jobágyok voltunk, Önök is azok voltak, ha szabadok, Önök is szabadok voltak. Ha a földesuraik keményen bántak magukkal, mivelünk sem különbül. Panaszra nincs okuk.

Szlovákiai utaim során számtalan ellenséges megnyilvánulással találkoztam, ami erősen gondolkozóba ejtett. Ugyanis addigi tapasztalataim alapján ezeket érthetetlennek találtam.

Nekünk talán csak a szovjetekkel és a románokkal kapcsolatban van ellenséges érzületünk, de az soha sem nyilvánul meg az egyéni érintkezés szintjén. Voltak munkatársaim mindkét népből. Sokszor együtt ültünk az iroda étkeztasztánál, de eszünkbe nem jutott szóban vagy magatartásban kifejezni egymás iránti ellenszenvünket. Észak Szlovákiában viszont ez napirenden volt.

A szlovák emberrel soha semmi bajunk nem volt. A magyargyűlöletből

élő politikus, pedagógus, újságíró annál nagyobb, majdnem jövátéhetetlen kárt okozott a két nép hagyományos viszonyában. Ha ezt valaha is sikerülne visszajára fordítani, mindkét népnek óriási hasznára lenne.

Előbb-utóbb, a legvadabb csúcs-szlovák is rá fog jönni, hogy népeink egymásra vannak utalva politikai, és gazdasági síkon egyaránt. Ha a szlovákok feladják erőszakos magyarírtási kísérletüket. és teljes autonómiát adnak nekik, örök barátság lenne a részünk. A határok lassan elmosódnak, de az etnikai határok hosszú évszázadokra megmaradnak, a biológia törvényei szerint.

Ami a NATO, de főként az EU tagságot illeti ezekben a testületekben, semmi keresnivalója nincs egy sovinszta népnek, amely megtagadja a legelemibb emberi és önkormányzati jogokat a karmai közé lökött kisebbségnek. Amikor Nagy Britannia szabadon engedti Írország nagyobbik részét, több-kevesebb autonómiát ad Skóciának, Walesnek vagy Spanyolország a Baszkoknak és Katalánoknak, Olaszország a Dél-Tiroliaknak, és - horribile dictu - a franciák Korzikának, hová tart Szlovákia? Milyen jogon tart számot immunitásra? Különösen akkor, ha érdemtelenül és jogtalanul birtokolja a nemrégén még tisztán magyarok által lakott területeket.

Azoktól a magyarországi személyektől (még a külügyminisztériumban is), akik mindenáron figyelemmel akarnak lenni az utódállamok "érzékenységre", csak annyit kérdezek: Mikor voltak a románok, szlovákok, szerbek tekintettel a mi érzékenységünkre? Egész Európában minket ért a legnagyobb sérelem 1920-ban és ismét 1947-ben. Itt az ideje a Nyugatnak való visszafeleselésnek. Azok már túlságosan hozzászórtak - a Szovjetben nevelkedett külügyeink és baloldali politikusaink szervilizmusához. Csak annak parancsolnak, aki hajlandó azokat teljesíteni. A blöfföt nem szabad komolyan venni.

Azt azonban ígérhetem, hogy a kormánnyal való együttműködés nélkül is, mindent megteszünk, egy sovinszta Szlovákia és a benesi dekrétumok ellen.

DR. VOJATSEK KÁROLY hagyott itt bennünket hosszas betegség után. Károly bátyánk a felvidékkel és a benesi dekrétumokkal foglalkozott és publikált.

NÉMETH ISTVÁN, a szigetszentmiklósi vitéz Somogyvári Gyula cscs és a SZER rendezvények alapítója és rendezője tért haza őseihez. Mint a SZER Regősnapjai szervezője örökre beírta nevét a cserkész történelembe.

KÓKAI deKUN TAMÁS törzstámogatónk hagyott itt bennünket 2007 decemberében, hosszas betegség után.

**MAGYAR HONLAPUNK:
WWW.CORVINUSLIBRARY.COM**

Budapesti beszámoló

2007 Őszén ismét Magyarországon voltam, könyvkiadási ügyekben. Az alkalmat megint felhasználtam előadások tartására. Főleg az angolnyelvű kiadási tevékenységünkről számolok be, abban a reményben, hogy ennek nyomán jobb benyomásokat kapnak a hallgatók az emigráció magyarmentő munkájáról.

Ugyanis az előző évőros rezsím csak rosszat mondott a külföldi magyarokról. Az elmúlt majdnem két évtized sem volt elegendő ennek a véleménynek a megváltoztatására. Ennek ellenére, szívesen és meglepve hallgatják előadásaimat a nyugati magyarság tevékenységéről.

Az alábbi helyeken tartottam előadást (a rendezők nevével):

- Okt. 27 Bécs, Pazmaneum, Szemeredy Tibor (Puma)
- Okt. 31 Bp. Rezső téri templom, Igen Klub, Csákány Rita
- Nov. 6 MD Külügyi csoport, Pordány László
- Nov. 8 Kassa Márai Ház, Csala András, Kornélia
- Nov.12 Tatai Ref. Gimn., Kálmán Attila
- Nov.16 Bp. Erdélyi Magyar Egyesület.
- Nov.19 Miskolc: Turák Zsuzsi: (Cserkészek is voltak)
- Nov. 20 Sárospatak, Koll. Kiss Endre József, (Turák Zsuzsi)
- Nov. 22 Bp. Polgárok Házában, Farkasné Katalin (Turák Zsuzsi)
- Nov. 30 Rákosszentmihály, Kossuth E. (Turák Zs.) (cserkészek is v.)
- Dec. 6 BP Keleti Károly utca FIDESZ terem Kádár György,

Dec. 10 Szer II a Magyar Kultura Háza Budavár termében tarottuk meg a nyári Szer I. folytatását. Résztvevők névsora: Kontúr László Dr., Hévízi Józsa-József, Bolváry Gyula, Szilágyi Károly, Marosváry Erika, Balassa Zoltán, Bezuk Zsolt-Annamária, Mák László, Kézsmárki Krisztina, Borsody Réka, Szilágyi Mihály, Zsótér András, Buda Márta, Csikós Mária, Pordány László, Bakos István, Kosztin Árpád-Ibolya, Rieger Tibor, Botlik József, Megyesi Csaba-Zsuzsa, Thomas-Szabó Katalin, Simon Erzsébet, Zétényi Zsolt. Kb. 5 nevet nem tudtam kiolvasni A vendégeket Szabó Kati cst.(Pittsburgh) hozta.

Nagy örömünkre szolgált, hogy három bűkezü támogatóknak átadhattuk a jelenlévő Rieger Tibor által készített bronz emléklaketteket: A néhai Palinay Gyula érmét fivére, László Őrzi. Hites György a saját és fivére érmét vette át. Egy rövid előadás után teasüteményekkel és borral örvendeztünk egymásnak.

ÁRPÁD ÉREM

A Jubileumi Árpád Testület, a Rieger Tibor által remekbe készített Árpád Emlékéremmel tüntetett ki, ünnepélyes körülmények között, az Óbudai Múzeumban. Nyilván régi barátunk, Molnár Pál (Vasárnapi Ujság) jóvoltából és jelölésével. Köszönet a testületnek és a Múzeum igazgatójának Dr. Újj Irisznek. Mint minden ilyen alkalommal most is a Munkaközösségünket tüntették ki.

Tótkés László nyílt levele

a NATO tagországainak vezetőihez

A Magyarországgal szomszédos országokban számbeli kisebbségben élő magyar nemzeti közösségek politikai érdekképviselői szervezeteit - Romániából a Romániai Magyar Demokrata Szövetséget, a Magyar Polgári Pártot, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsot és a Székely Nemzeti Tanácsot, Szlovákiából a Magyar Koalíció Pártját, Szerbiából a Vajdasági Magyar Szövetséget, a Vajdasági Magyar Demokrata Pártot és a Vajdasági Magyar Demokratikus Közösséget, Ukrajnából a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetséget és Horvátországból a Horvátországi Magyarok Demokratikus Közösségét - tömörítve Kárpát-medencei Magyar Autonomia Tanács megbízásából fordulok Önökhöz.

Teszem ezt annak jogán, hogy a posztkommunista átmenet közel két évtizede során szervezeteink következetesen kiálltak az euroatlanti értékek védelme mellett, cselekvő részt vállalva országaink euroatlanti integrációs törekvéseiben. Nekünk is alapvető érdekünk a régió - Közép-Kelet-Európa és a Balkán - stabilitása és biztonsága, a többségi társadalmakkal normális, együttműködésen alapuló viszony kialakítása közösségeink megmaradásáért és gyarapodásáért.

A XX. század geopolitikai átrendeződéseinek egyik sajátos következménye, hogy ebben a régióban a nemzetek és az államok határai nem esnek egybe. Ez azt jelenti, hogy számbeli kisebbségben élő nemzeti közösségek kollektív identitásmegőrző törekvései az elmúlt száz évben többször szembekerültek a többség homogén nemzetállam-építő politikájával. Erre a helyzetre sem a NATO, sem az Európai Unió mindeddig nem talált megnyugtató megoldást.

A legutolsó példa Koszovó státusának rendezése, ahol a népek önrendelkezésének wilsoni elve került összeütközésbe a nemzetközi jog másik alapjával, amely államok területi integritására vonatkozik. Koszovó helyzete nem jelenthet precedenst és az euroatlanti térségben, melynek bővítésén önkéntesen munkálkodtak, az eltérő érdekeket az azonos értékek mentén tárgyalásos úton egyeztetik. Éppen ezért fontosak nekünk a NATO tagországok döntő többsége által támogatott Ahtisaari-terv kisebbségekre vonatkozó rendelkezései, melyek a többség és kisebbség viszonyának normalizálását a nemzeti közösségek kollektív jogainak biztosításában és sajátosan a koszovói szerb közösség háromszintű közjogi autonómiájában látja biztosítottnak.

A népek önrendelkezésének joga ugyanolyan alapelve a világrendnek, mint az államok területi sérthetetlensége. Az önrendelkezéssel felelősen élni térségünkben azt jelenti, hogy a közös értékek mentén keresni - a politikai realitásokra építhető és kivitelezhető - megoldást nemzeteink és nemzeti közösségeink gyarapodásához. Mi, a múlt század világháborúit lezáró békeszerződések alapján Magyarország határain kívülre került, de szülőföldjünkön megmaradni akaró őshonos magyar közösségek ezt a megoldást a belső országhatárokat tiszteletben tartó önrendelkezés elvén alapuló közösségi -

kulturális, sajátos jogállású települési és területi - autonómiák közjogi rendszerében látjuk. Ugyanakkor hisszük, hogy a békés, demokratikus eszközökkel elért közösségi autonómiák fontos pillérei lehetnek a térség stabilitásának, hiányuk vagy ellehetetlenítésük viszont komoly biztonságpolitikai kockázatot jelent, mint ahogyan az Koszovó esetében bebizonyosodott.

Tisztelettel fordulok tehát az Euroatlanti övezet és szomszédsága biztonságát legfőbb céljának tekintő NATO csúcstalálkozó résztvevőjéhez, tegyék biztonságpolitikai elemzés és megfontolás tárgyává a kisebbségi kérdés megnyugtató rendezését a fenti szempontok alapján, és a preventív diplomácia eszközeivel támogassák tagországaikban vagy a jövőben a Szervezethez csatlakozni kívánó országokban a kisebbségi közösségek békés, demokratikus eszközökkel vívott autonómia-törekvéseit.

Tökés László

Nagyvárad, 2008. március 27.

püspök, EP-képviselő a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács elnöke

ADÓSSÁGTANÁCS

Járai Zsigmond, a Magyar Nemzeti Bank volt elnöke, Adósságtanácsot szervez. Indoklása szerint azért, mert a magyarság döntő többsége nincs tisztában országunk szürnyü eladósodásával.

Adatai szerint a magyar állam adóssága tizenhétézer milliárd forint. Ez az összeg, a csecsemőket is beleértve, fejenként 1.7 millió forintot jelent. Dollárra átszámítva, ez kb. 10,000 (azaz tízezer) dollárt tesz ki. Tehát egy 5 tagú család államadóssága ötvenezer dollár. Egy segélyen élő 10 tagú roma család adóssága egyszázazerdollár.

Ehhez tudni kell, hogy az állami vagyon legnagyobb részét szétlopták, azaz "privatizálták" s az így szerzett vagyon nagyrészét külföldre "mentették" a tettesek. Így erre a förtelmesen magas adósságra nincs fedezete a magyar államnak. A csőfél már nincs messze.

Mindennek az oka az u.n. "spontán privatizáció" azaz állami tulajdon tömeges magántulajdonba kerülésének még a pártállam idején kezdődő 1987-1990-es szakasza. Ebben hazai és külföldi magánszemélyek és vállalkozásaik igen előnyös feltételek mellett, az állami vállalatok vezetőknek segítségével, többnyire azokkal társulva szereztek meg az állam tulajdonában lévő vagyont. A spontán privatizáció során egyéni érdekek alapján használták ki az erkölcsileg ugyan elítélhető, de nem feltétlenül törvénybe ütköző lehetőségeket, a joghézagokat, a rosszul megfogalmazott törvényeket, a kialakulatlan jogértelmezést. A folyamatot az 1988. évi társasági törvény és az 1989. évi átalakulási törvény terebélyesítette ki, ezek a törvények adtak igazán lehetőséget nagy állami vagyonok – gyakran erkölcstelen – magánkézbe juttatására. Ezzel olyan sinre tették az országot, amelyről még ma sincs letérési lehetőség.

FONTOS MAGYAR TALÁLMÁNYOK

Biodízel-előállítók lettek az év feltalálói Magyarországon:

50 százalékkal kevesebb koromkibocsátás, 30 százalékkal nagyobb hatékonyság és 15 százalékkal több üzemanyag. Ezt tudja az az újfajta biodízel előállítási módszer, amelynek kidolgozói, **Boros Béla gépészmérnök Thész János és Király Zoltán** vegyész mérnökök lettek a 2007-es év feltalálói.

Az új típusú, melléktermék nélküli biodízel előállításáért vette át az Év Feltalálója díjat az eljárás három kidolgozója a Magyar Feltalálók Egyesületétől.

Az eljárás lényege, hogy a repceolajból részleges átészterezéssel nyerik az új összetételű üzemanyagot. A hagyományos biodízel-előállítás során 10-20 százalék glicerines szennyvíz keletkezik melléktermékként, ezt az új eljárás kiküszöböli. A környezetkímélő módszer így 10-20 százalékkal több üzemanyag képződésével jár, hatékonysága pedig nem marad el a hagyományos biodízeltől.

Lipták Béla, a legeredményesebb magyar lobby csoport szervezője, az amerikai Hidraulikus Kézikönyv szerkesztője, összeállított egy zárt rendszerű, napenergiát felhasználó hidrogéngyártó üzemeltetést. Ennek részletes leírását az angol honlapunkon (www.hungarianhistory.com) olvashatjuk.

Az eljárás alapja a már régen ismert elektrolízis, amellyel hidrogént és oxigént nyerhetünk. Ezt a berendezést napenergiával üzemeltetné és a nyert hidrogént vagy azonnal felhasználná áramtermelésre, vagy cseppfolyós állapotban tárolná a felhasználásig. Természetesen a nyert oxigén is számtalan területen használható.

A szerző Szeged környékére dolgozta ki a terveket, mivel hazánkban ott a legtöbb napsütés/óra évi aránya.

A rendszer komoly befektetést igényel, de az "üzemanyag" ingyen van, ami hosszú távon kifizetődő, különösen a folytonosan dráguló olaj és földgáz árát számításba véve.

Kemény János, a budapesti Berzsenyi gimnáziumban Bölcs házy tanár úrnak volt kedvenc tanulója. Amerikában Tom Kurtz matematikussal dolgozta ki a **BASIC** számítógép programozási nyelvet. A Los Alamosi atomkutatói központban találkozott Wigner Jenő, Szilárd Leó, Neumann János és Teller Ede "Marslakókkal".

Kevesen tudják, hogy Einstein nagyszerű teoretikus volt ugyan, de nem tartozott a legnagyobb matematikusok közé, így a fiatal Kemény János segítségére szorult a bonyolultabb számítások terén.

*

Mindenki úgy tudja Porsche tervezte a **Volkswagent** - tévesen! Az alapötlet **Berényi Béláé** volt, aki 1955-ben meg is nyerte a perét a gyárral szemben. A Mannheim Patentcourt ítélete szerint ő volt a concept tulajdonosa.

MAGYAR GYÓGYSZEREK

Rákban szenvedő honfitársainknak három produktumot tudnánk ajánlani. Az egyik, az ismert **AVEMAR** és annak sokkal olcsóbb változata a **szent György por**. Mindkettő recept nélkül, gyógyszertárakban illetve természetgyógyászati szaküzletekben kapható.

Az **AVEMAR** Amerikában is kapható. Google keresőbe beütött névre sok ismeretterjesztő cikk jelenik meg, többek között a Sloan-Kettering Intézeté is.

*

Egy új produktum a **CULEVIT** a passzív tumorelleses védelmi rendszer. Dr. Kulcsár Gyula biokémikus, orvosegyetemi adjunktus, rákkutató többéves kutatómunkája során új tudományos felfedezést tett a szervezet daganatellenes védekezésével kapcsolatban: felismerte, hogy nem az eddig ismert immunrendszer, hanem egy speciális védekező rendszer az, amely elpusztítja a rendellenessé váló sejteket. Az elméletet megalkotta, majd 1987-ben megkezdett kutatásaival bebizonyította a Passzív Tumor-ellenes Védelmi Rendszer létezését, meghatározta összetevőit és mechanizmusát.

Kísérletei alapján arra a megállapításra jutott, hogy a szervezet keringési rendszerében állandóan jelen lévő anyagoknak (néhány aminosav, bizonyos vitaminok, sejt anyagcsere intermedierek, stb.) van döntő jelentőségük a tumor-ellenes védelemben. A szervezet e tumor-ellenes védelmi rendszerét alkotó hatóanyagok keverékének szelektív tumorsejtölő hatását sejtkultúrákon és állatokon végzett kísérletekkel igazolta.

A Culevit hivatalos honlapja **WWW.CULEVIT.HU**. Több nyelven, így magyarul és angolul is részletes leírás olvasható e készítményről. Bizonyítottan hatásos! Recept nélkül kapható.

*

Nem Magyarországi hír, de a kanadai magyar élet egyik prominens személye, Diósady Levente professzor, sikeréről adunk hírt:

A Világon százmilliók szenvednek vérszegénységben (anémia), főként a nincstelen országokban. Szervezetük nem kapja meg a rendkívül fontos vasat, mert a szegényes táplálkozásukban nincs elegendő mennyiségben.

Diósady Levente, a University of Toronto professzora és kollegái, tíz év alatt dolgoztak ki egy olyan eljárást, amellyel a vasat a közönséges jódal erősített konyhasóval egyesíteni tudták. Tömeges kísérleteik során Indiában figyelemreméltó sikereket értek el a vérszegény diákok körében, akik csak a déli étkezéskor kapták ezt a különleges sót.

*

Forradalom a rákkutatásban: Hajdú Angala a szegedi egyetemen mágneses tulajdonságú vastartalmú folyadékot fejlesztett ki, ami a rákos sejteket pusztítja és célba továbbit gyógyszereket. Nemzetközi feltűnést keltett! Gyógyítási kidolgozása, sajnos, még évekig eltarthat.

A POZSONYI CSATA ÉVFORDULÓJA

Már 2006-ban megkezdtek kongatni a harangot. Attól féltünk, hogy érdeklődés hiányában senki sem fog megemlékezni Európa egyik történelmileg legjelentősebb háborújáról, amelyet eleink napokig tartó, kegyetlen, Árpád három fiát is áldozatul követelő harcban vívtak meg. Valószínűleg Árpád is a harcokban szerzett sebeiben halt meg két héttel később.

A németek és a szlávok történelemben kiemelten foglalkoznak a harccal. Mi pedig szerényen hallgatunk róla, valószínűleg a németes történelmi "hagyományaink" miatt. Nem illett a németek vereségeiről nyilvánosan megemlékezni...

A németek számára hatalmas vereség volt, amely nemcsak kb. harmincötezer halottjukba került, hanem közel száz évig magyar terület közelébe sem tudtak férkőzni. Mi pedig a győzelem után elfoglalt gyepűt az Ens folyóig tartottuk megszállva. Csak lassanként húzódtott vissza a Lajta vonalára.

A szlávok pedig siránkoznak, hogy Gyermekek Lajosnak nem sikerült Nagy Károly avarelles hadjáratának sikerét megismételni s ezzel a győzelemmel a magyarok nemcsak a német terjeszkedésnek vetettek gátat, hanem végérvényesen elválasztották az északi és déli szlávokat egymástól. Persze arra nem gondolnak, hogy ha a magyarokat sikerül legyőzni, a német telepések özönlőttek volna el a Kárpát medencét.

Többen irtunk erről a dicsőséges évfordulóról, minden követ megmozgattunk. Leveleztünk, beszélünk, Hábel György barátunk személyesen vitte el vagy ötven helyre a felhívást.

Amint már irtam, a magyar TV megemlékezett ugyan e hallatlan jelentőségű győzelemünkről, de a sajtó legnagyobb része nem vett tudomást róla.

Egyik leveletem a Hadtörténeti Intézet elnökének, prof. Holló József altábornagy úrnak is elküldtem, aki az érdemi választ Dr. Veszprémy László alezredes úrra bízta. (amelyet egy tévedés miatt csak decemberben kaptam meg), aki a következőket írta:

"...Örömmel jelezzük, hogy a HM Hadtörténeti Intézet képviselte Magyarországot a 2007 júniusában megrendezett pozsonyi, majd július elején hainburgi nemzetközi történész-régész konferencián. Előreláthatóan Budapesten 2007 szeptember végén a Hadtörténeti Intézetben, majd októberben a MTA Történettudományi Intézetében lesz megemlékezés az évfordulóról, miként Sank Pöltenben is várható még megemlékezés magyar részvétellel ebben az esztendőben. A hainburgi kultúrpalotában most, július 3-án nyitották meg a csatával foglalkozó történeti-régészeti kiállítást, melyben szintén közreműködött a Hadtörténeti Intézet. Tudomásunk szerint a História folyóirat is megemlékezik

az eseményről, miként ez megtörtént a Történelmi Szemle 2007. évi első számában. A Katonai Szaksajtóban is jelentek már meg, illetve még megjelenés alatt állnak tanulmányok.

Úgy érezzük, hogy a hazai történelemtudomány számára rendelkezésre álló anyagi erőforrásokat átgondoltan igyekeztünk kihasználni, hogy a hazai és nemzetközi közvéleményt megismertessük az évforduló fontosságával és jelentőségével. Sajnálatos, hogy a hazai médiák (televízió, rádió) nem szenteltek nagyobb figyelmet az eseménynek.

Üdvözlettel

Dr. Veszprémi László alezre-

des

sk.
HM Hadtörténeti Intézet, igazgató"

Hálásak vagyunk az alezre-des Úrnak e nagyon megnyugtató és kielégítő válaszáért. Amennyiben rendelkezésünkre tudna bocsájtani egy átfogó tanulmányt, azt szíves-öröme-st feltennénk honlapunkra, angolra fordítva is..

Itt említjük meg, hogy a Makk művész házaspár, Éva és Imre, a Hadtörténeti Múzeumnak adományozták a több darabból álló magyar történelmi képsorozatot, amelyet 2006-ban adtak át ünnepélyes körülmények között Holló József altábornagy úrnak, a Múzeum fogadó termében.

Makk Imre Úr, ígéretet tett egy, a pozsonyi csatát megörökítő kép megfestésére. Most kezdjük meg a korabeli ruházat, fegyverek, lovak, lószerszámok, zászlók, címerek, leírásának, esetleges rajzainak, képeinek a gyűjtését.

KÖSZÖNET MUNKATÁRSAINKNAK:

Vámosi József-Margit, Hábel György, Kövári György, Csermely Péter, Szappanos István, Kis Ferenc, Bányai Ferenc, Bereczky Zoltán, Désy-Nagy Lajos, Kardos Gabriella-Géza, Leczki Lajos, Rieger Tibor, Kaffka Margit, Glóbits László, Magyaródy Rózsi, a Gráber család, Dr. Forgách Péter, Somogyi Vince, Lamperth Cili, Bessenyei Éva, Lukács János, Biró József, Sauerwald Gábor, Pordányiné Csikós Mária, Zubrits Árpád, prof.Boros-Kazai András, Dr. Seres Zsuzsanna, Lengyel Alfonz prof., Szóczi Árpád jr.

KÖNYVKIADÁSI TERVEINK:

Az év első felében két, Benessel foglalkozó könyvünk kerül nyomdába. A "Magyarország szerepe a Szovjetunió végzetében" című könyv rövid változatát a HUNGARY című ismeretterjesztő könyvbe építjük bele. A megbeszélések, tervezgetések megindultak. Reméljük, még ebben az évben elkészül. Ezt ingyen kapják a címjegyzékünkben található könyvtárak. A nagyközönség pedig önköltségi áron kaphatja.

HIREK

MAGYAR SZOLIDARITÁS TÜZE-LÁNGJA: Újból körüljárja augusztus 20-án a sárteknét. Sokat segít, hogy a Külföldi Magyar Cserkészszövetség évi munkatervének szerves része lett. Nagy lelkesedéssel vesznek részt e mozgalomban a Trianoni határonkívüli egyesületek és személyek. Sajnos magyar media 99 százaléka nem vesz tudomást mozgalmunkról. Mások pedig változtattak a néven és a dátumon. Nem baj, lényeg az, hogy csatlakoztak ehhez a kezdeményezéshez.

A 2007-es akció története és a résztvevők névsora a komputer áldozata lett. Ebben az évben jobban vigyázunk s résztvevők névsorát azonnal a magyar honlapunkra tesszük. Augusztus első napjaiban küldjük ki körleveleinket.

EMLÉKÉRMEK, EMLÉKLAPOK: A tél folyamán postáztuk az emléklapokat. Az emlékérmek kiosztására valószínűleg szeptemberben kerül sor. Az oklevelet mindenki megkapja, aki a 2007-ben még nem, de 2008 év folyamán pénzzel vagy munkával támogatja, segíti könyvvakciónkat.

A szalagon viselhető, vagy diszdobozba helyezett bronz érmet azok kapják az ősz folyamán, akik huzamosabb ideje rendszeresen segítik munkánkat. A bronz plakettek ajándékozását is folytatjuk

Az emléklapokkal kapcsolatban megható, kedves leveleket kapunk. Sokan bekereteztetik, amivel nekünk okoztak örömet.

Ezúton köszönjük meg a jókívánságokat és köszöneteket az alanti támogatóinknak és munkatársainknak: Besseney Ferenc, Cathry Emilie, Bárdossy Vilmos, Boronkay Dénes, Papp Márta, Varga-Davis Yolnda, Legeza Zsuzsa. Újabb támogatónk, Pipó Mária Adrienne pedig eseménydús és hasznos életének leírásával is megtisztelt bennünket.

Hálás köszönet mindannyioknak

Levelezés: Lassan megy - krónikus időhiány miatt. Ha valaki megírja a telefonszámát, azonnal és szívesen felhívom, válaszolok a felmerült kérdésekre. Villámposta levelekre is gyorsan tudok válaszolni, akárhol vagyok a földtekén.

**TÁMOGATÓINK SZÁMA CSÖKKEN!
KÉRJÜK SZEREZZEN ÚJ TÁMOGATÓKAT**

© Published by S.J. Magyaródy
42 Juanita Dr.,
Hamilton, ON
L9C 2G3, Canada
E-mail: corvinus@mountaincable.net

